

Đi làm v , bà, bà n u c m, r i l y đ ăn cũ trong t l nh ra h m l i. Tuy gi n, bà v n d n bàn cho hai ng i.

Ông Ki m và bà Ph ng yêu nhau t h i còn tr . Ông là sinh viên đ i h c, còn bà m i là n sinh l p đ T trung h c. Hai ng i th th t s thành ch ng thành v . Nh ng l i th c a ông bà không đ c hai bên cha m ch p thu n. Ông bà đành ng m ngùi chia tay sau m t bu i khóc lóc nh m a nh gió. R i, khi t t nghi p đ i h c, ông l y v . Bà ch a h c h t trung h c cũng sang ngang v i m t ông sĩ quan c p tá, b n h c cũ c a anh bà.

Cu c đ i t ng th là xong, m i ng i đi m t ng đ ng, không còn bao gi g p l i nhau n a. Nh ng hình nh duyên v n còn, n ch a d t, ông bà tình c g p l i nhau trên m nh đ t xa quê h ng n a vòng trái đ t này. Trong m t ti m ăn Vi t Nam, bà nh n ra ông vì ông tuy có già đ nhi u nh ng nh ng nét chính v n còn nguyên. Ông không nh n ra bà vì bà thay đ i quá nhi u, m p g p đôi h i tr . Ch khi bà nho n mi ng c i ông m i nh n ra n c i t i t n ngày x a.

Hai ng i nhanh chóng thân m t tr l i, r i g n bó khi bi t hoàn c nh c nh hi n t i c a nhau. C hai ông bà cùng góa. Ch ng bà ch t trong tr i tù c i t o, v ông m i ra đi b t ng kho ng m t năm tr c vì tai bi n m ch máu não. Con cái đ u đã l n và đ riêng. Tình x a l i “lai láng không hàn”. Ông bà quy t đ nh n i l i t cũ. M t đám c i li n đ c t ch c m t cách đ n gi n. G i là đám c i cho vui, th c ra ch là m t b a ti c nh đ tr ình di n “c d u”, “c r ” v i bà con hai h , g m con ông, con bà và đàn cháu n i, ngo i, không quá ba th i.

Sau đó, ông v nhà bà đ đ ng phòng hoa chúc. S đ r ph i đ n nhà d u vì r đ ng trong m t nhà già, còn d u ch a đ n tu i v h u nên v n còn đi làm và có nhà riêng, m t bi t th nh , xinh x n trong m t khu yên t ình. Kh i nói cũng bi t ông m ng l m. Đã đ c g p l i ng i x a, l i đ c nhà khang trang, riêng bi t. T ngày sang M , Ông cũng đã t ng mua nhà, nh ng ch là nhà ph mà ng i ta g i là townhouse, ch a bao gi đ kh n ng mua bi t th (hay cũng g i là single house). Ông tính r ng nhà già thì c đ đó, ông s ch y đi ch y v khi bà đi làm v ng.

Đã g p đ c ng i x a l i đ c nhà đ p, ông t coi mình đã “chu t sa chính g o”. Vui i là vui ! Các con ông cũng m ng cho ông. Cu c đ i ông không đ n n i ba đào, chìm n i, nh ng cũng ch vào l i mát m ày mát m t, không ph i vay m n. Khi sang M , hai v ch ng ông đ u đi làm đ lo cho l u con năm đ a h c hành đ n n i đ n ch n. Bà v ông ch a k p v h u đã v i v i t tiên. Ông th m nghĩ r ng thà bà đi nhanh nh v y mà l i s ng cái thân, ch n m li t n a ng i, không nh ng kh thân mình mà còn kh l y c ch ng con n a.

Bây gi đ c g p l i ng i x a, ông r t vui, không ng h u v n mình l i t đ p nh v y. Bà Ph ng tuy h i m p nh ng cũng v n còn nh ng nét xinh đ p, đ th ng ngày x a. Bà r t chi u ông. M i khi có vi c đi ph , bà th ng ghé vào ch Vi t Nam mua nh ng món ông thích ăn. Đ đ p l i, ông cũng lo vi c n i tr r t chu đáo. Ông đi ch , mua đ ăn v n u n ng đ hai v ch ng cùng ăn. Ngoài ra, ông cũng đ n d p nhà c a cho s ch s . Ông b y bi n l i, trang hoàng căn nhà cho thành m t t m. Các con ông, con bà đ u vui v , hòa thu n. H m i quen nhau mà đã thân m t r t nhanh. H coi nhau nh anh em ru t th t.

Nh ng cu c trắng m t c a hai ông bà ch kéo dài v a đúng hai tu n thì c m đã không lành,

canh cũng không ng t n a. L ng c ng b t đ u vào đêm cu i cùng bà đ c ngh hàng năm đ làm đám c i v i ông. Bà ph i đi ng s m đ hôm sau đi làm l i, ông ng i xem ti vi đ n quá n a đêm. Khi ông vào gi ng thì bà đã ng say. Ông n m xu ng c nh bà r i m n tr n, vu t ve làm bà th c gi c. Bà xin ông cho bà ng yên đ hôm sau t nh táo đ n s . Nh ng ông không nghe, b t bà ph i chi u. Bà đành chi u nh ng lòng m c. Xong vi c, ông n m lẩn quay ra ng . Bà tr n tr c mãi vì gi gi c, vì ti ng ngáy c a ông l n quá. Cu i cùng, bà ph i chuy n sang phòng ng dành cho khách.

Đ n g n sáng, th c gi c, ông không th y bà n m c nh thì ng c nhiên, v i đi tìm. Ông l i đánh th c bà đ y, b t v n m chung v i ông. Bà không ch u, ông đành n m c nh bà. L n này thì ông không đòi h i gì, ch ôm bà r i ng ti p m t cách d dàng. Bà l i m t ng cũng vì gi gi c và vì...mùi hôi t mi ng ông phì ra. L n này bà không m c n a mà gi n ông đã qu y phá gi c ng c a bà. Không còn kiêng n n a, bà h t tay ông ra, r i vùng ng i đ y. Tr i đã h ng sáng, không dám ng l i n a, s quá gi c, bà đành đ y luôn.

Su t ngày hôm y bà m t m i, bu n ng , làm vi c u o i. Hàng ngày bà ch u ng có m t ly cà phê, hôm nay bà đã ph i u ng t i ba ly mà v n không h t bu n ng . Bà gi n ông đã hành h bà quá đáng. Ông là ng i đ c đoán, không bi t chi u v . Bu i t i đi làm v , bà không nói chuy n v i ông, dù hai ng i v n ng i ăn chung bàn. Ông h i gì bà ch tr l i c t ng n “có” ho c “không”. Sau b a ăn, bà l i vào phòng ng dành cho khách, r i khóa trái c a l i. N a đêm, xem ti vi xong, ông g i c a, bà nh t đ nh không m . Cu i cùng ông đành v phòng ng m t mình.

Hôm sau, bà đi làm tr c khi ông đ y. Ong th y bà gi n h n, t v l nh nh t, cũng h i ng c nhiên. Chuy n có gì quan tr ng đâu. V ch ng ân ái là th ng, t i sao bà l i t ra khó khăn v i ông ? M i đâu ông cũng đ nh xin l i đ giàn hòa, sau nghĩ l i, ông cho là bà vô lý, nên làm ng luôn. Đã gi n thì c vi c gi n, ông th m nghĩ. Không nh ng th , ông cho là bà c a, gi u h n ông nên làm phách. Lòng t ái n i lên, ông c ng gi n bà. Ông không thèm n u c m nh m i b a n a.

Đi làm v , bà, bà n u c m, r i l y đ ăn cũ trong t l nh ra hâm l i. Tuy gi n, bà v n đ n bàn cho hai ng i. Nh ng ông không thích ng i chung bàn v i bà, l y đ ăn khác trong t l nh ra, r i ra phòng khách v a ăn v a xem ti vi. Hai ng i không h trao đ i v i nhau m t l i. Ăn xong, bà ch r a chén ri ng ph n c a bà, r i vào phòng riêng ng ngay. Bà c ý không khóa c a xem ông có vào làm hòa không. Bà tính n u ông làm hòa, bà s quên chuy n cũ đ l i ng chung v i ông v i đ i u ki n ông ph i đ bà ng đ có s c đi làm ngày mai. Vi c ân ái đ n vào hai ngày ngh cu i tu n. Bà nghĩ r ng v ch ng th nh tho ng đ ng ch m nh đ hi u rõ nhau h n, không l ch có m t b t hòa nh đã v i b nhau.

Nh ng đêm hôm đó, ông cho bà ng yên m t m ch đ n sáng. R i đêm hôm sau cũng v y. Bà ng c nhiên v s l nh nh t c a ông. Tuy th , bà v n kiên nh n ch đ i. Cho đ n cu i tu n, ông v n làm ng . Sáng th b y, bà đành làm quen tr c, đ ngh tr a nay hai v ch ng đi ăn buffet m t ti m T u. Ông v n gi v m t l nh nh t chăm chú xem ti vi. Bà đên ng i c nh ông trên gh đ m dài, nh c l i đ ngh cùng đi ăn tr a. Ông không tr l i, cũng không có ph n ng gì khi bà ng i sát vào ông, coi nh không bi t bà là ai. Ch m t lúc, không th y ông nói năng gì, bà đành đ ng lên, vào phòng riêng đ trang đi m, r i lái xe đ n thăm ng i con gái và m y

cháu ngo i. Th y m bu n, cô con gái h i lý do, bà không tr l i. Cô l i h i đ n “bác Ki m”, bà cũng làm ng . Cô tinh ý hi u hai ông bà già gi n h n nhau nên không h i ti p n a. Ch i v i cháu ngo i m t lúc, bà ra v . Khi ti n m ra c a, cô con gái ng l i chúc “bác Ki m” m nh kh e. Bà li n nói :

“Mu n chúc thì sang t n n i mà chúc, tao không r i h i mà chuy n l i.”

Cô con gái bi t có chuy n b t hòa gi a hai ông bà già, bèn c i phá lên :

“Tr i đ t i, các c mà cũng gi n l y nhau n a sao ?”

Lúc đó bà m i m c nói :

“Ông y làm phách, tao lã làm hòa mà m t c vác lên, không thèm nói v i tao m t l i. Đã làm phách, tao cho phách luôn. Tao đâu c n.”

Cô con gái s t s ng đ ngh :

“Đ con sang nói chuy n v i bác...”

Bà li n ngăn l i :

“Đ ng có dây vào chuy n riêng c a tao. Mà y t i, ng l i t ng tao c u c u mà.”

Cô con gái bi t tính m , không dám nói gì thêm.

Bà đi ch i loanh quanh, vào các trung tâm th ng m i, đ n thăm m t ng i b n cùng s , r b n đi ăn tr a. R i hai ng i đi mua bán l t v t đ n t n chi u t i. Bà v nhà, th y nhà v ng tanh. Bà tìm kh p n i cũng không th y ông đâu. Bà cũng h i bu n vì nh ông. Phân vân m t lúc, bà g i di n th ai t i nhà già cho ông. Chuông reo nhi u h i nh ng không ai tr l i. Bà bần khoản không hi u ông đi đâu vào gi này. Bà đành ăn c m m t mình, nh ng ch a ăn xong, bà ch t nh t i các con ông. Bà v i buông bát buông đ a, g i đi n tho i cho ng i con gái l n c a ông. Bà r t rè h i cô có bi t ông hi n ở đâu không ? Cô t v h i ng c nhiên cho bi t cô v a nói chuy n đi n tho i v i ông, t ng ông đang ở nhà v i bà. Cô h a s g i cho anh ch em cô đ h i tin t c v ông, r i tr l i cho bà.

Ch ng 15 phút sau, bà v a r a chén xong, cô g i l i cho bi t ông đang ở nhà già vì cô l i v a nói chuy n v i ông. Bà ch t hi u ông không mu n nói chuy n v i bà. Ông có máy ghi s đi n tho i ng i g i. Ông không nh c đi n tho i lên khi th y s c a bà hi n ra trong máy. Mu n th xem đ đoán c a mình có đúng không, bà lái xe t i m t trung tâm th ng m i g n nhà, dùng đi n tho i công c ng đ g i cho ông. Chuông reo ch a h t h i th nh t, bà đã nghe ti ng ông trong máy. Nh ng khi bà v a nói “Anh i !” thì ông c t ngay. L n này thì bà gi n đ n run c tay chân. Rõ ràng ông không mu n nói chuy n v i bà. Thì ra ông v n thù bà. Ng i gì mà h p hòi, thù dai nh v y. Bà đã c g ng làm hòa nhi u l n mà v n không h t gi n.

V nhà, bà quy t đ nh không liên l c v i ông n a, nh ng v n s n sàng ch đ i ông tr l i. Bà

th m nghĩ dù sao hai ng i cũng đã yêu nhau t h i còn tr , bây gi g p i, đã thành ch ng thành v , đ u g i tay p, đ gì mà b nhau đ c. N u xét k , bà cũng ch ng có i gi.

Ngày ch nh t qua đi m t cách bu n t . Không có ông, bà cũng th y nhà v ng v . Hai tu n l trắng m t, căn nhà đã bi n thành m t t m. Bây gi bà i cô đ n nh tr c. Đã có lúc bà đ nh c u c u các con ông, nh ng r i lòng t ái không cho phép bà h mình th p quá nh v y.

Th hai, bà đi làm nh th ng. Su t ngày bà ch nghĩ đ n ông nên công vi c s h i bê tr . Bu i chi u v , v a m c a, bà có c m giác nhà có m t chút h i m quen thu c. Nh ng bà tìm kh p n i, không th y ai h t. Bà h i th t v ng, cho là mình vì nh nhưng nên t ng nh v y.

Hôm sau và hôm sau n a, khi đi làm v , bà v n có c m giác đó. Bà nghĩ bà không l m. Trong khi ng i ăn c m, bà ch t có ý ki n th nghi m. Tr c khi đi làm, bà vi t cho ông m t lá th , xin ông đ ng quá nh nhen, c ch p đ cu c tình không b tan v . Bà đ lá th gi a bàn ăn và kín đáo đánh đ u.

Bu i chi u v , bà th y th v n đ đúng ch cũ, nh ng đ u đã m t. Đ u là m t s i tóc nh đ gi a trang gi y. N u có ng i vô tình c m lá th lên, s i tóc s r i m t. Dù lá th đ c đ i đúng ch cũ, nh ng không còn s i tóc thì bà bi t đã có ng i đ c. Nhà đóng kín c a, không có gió, s i tóc không th t bay đi đ c.

Bà th nghi m nh v y thêm hai ngày n a, m i l n m t lá th m i vi t và m t đ u khác. Hôm thì m t cây tằm b đôi đ i cu i trang gi y, hôm thì n a h t đ u ph ng sát c nh ch ký c a bà. Th v n còn nguyên ch cũ, nh ng đ u không còn. Nh v y là ông v n đ n nhà bà mà không ch u hòa v i bà. Bà th c m c t i sao ông l i ch i trò ú tim nh v y ? Ông đ n nhà bà t c là ông còn yêu bà, sao v n khăng khăng không ch u hòa v i bà ? Ông đúng là con ng i k c c.

Bà ch thêm m t tu n n a, nh ng trong tu n này bà không vi t th cho ông n a, xem ông s đ i x v i bà th nào. Ông v n đ n nhà bà, nh ng v n không ch u xu t đ u l di n. T i sao l i có th nh v y đ c ? Ông đã không c n bà, còn đ n nhà bà làm gì n a ? Bà r t b c mình v thái đ khó hi u c a ông. Hay ông v n yêu bà, c n h i h m c a bà, nh ng l i vì t ái mà không mu n ti p xúc th ng v i bà ? Nh v y, ông t mâu thu n ch ng ? Bà nghĩ r ng t t c m i th đ u ph i có gi i h n, đi quá m c s thành nhàm chán và có th đ a đ n đ v . Ông đã đi quá m c và coi th ng bà khi n t ái c a bà b t n th ng n ng n . Bà không mu n kéo dài trò ch i này n a.

Cu i tu n, bà g i th khóa đ n thay hai khóa, c a tr c và c a sau. Tuy v y, bà v n s n sàng trao cho ông chìa khóa m i n u ông ch u đ n g p bà, ch m đ t trò ch i ú tim này. N u ông không mu n n i l i m i tình c a hai ng i n a, bà coi nh không còn liên h gì v i nhau. Nghĩ đ n s tan v , bà nghe lòng bu n tê tái. H i tr , khi hai ng i b gia đình ngăn c m, bà đã khóc nhi u đêm đ n n i m i khi ra kh i nhà bà ph i đeo kính đen đ che gi u c p m t x ng húp. Bây gi bà không khóc n a, nh ng lòng xót xa, ti c nu i. M i g p l i nhau, t ng s cùng h ng h nh phúc cu i đ i, ai ng ch trong m t th i gian ng n đã l i ph i chia tay.

Chi u th hai, đi làm v , v a m c a, bà trông th y m t t gi y lu n d i khe c a. Bà v i nh t lên, nh n ra tu ng ch c a ông ngay :”Xin bà cho tôi vô l y h t đ c a tôi còn đ trong nhà bà.

Ki m.” Lúc đó bà m i nh ra r ng khi d n đ n chung v i bà, ông đã mang h t qu n áo và nhi u đ dùng hàng ngày đ n nhà bà. T t nhiên bà ph i cho ông l y v . Suy nghĩ m t lát, bà g i đ n tho i cho ông. Ch m i m t h i chuông reo, bà đã nghe ti ng ông đ u dây bên kia. Bà h i :

“Anh đ nh đ n lúc nào, em s đ i ?”

Bà v n x ng em v i ông m t cách ng t ngào. Ông tr l i b ng m t gi ng l nh nh t, c ng c i :

“Bà r nh gi nào, tôi đ n gi đó.”

“Em đi làm, ch r nh bu i t i thôi...À, hay ngay bây gi em đ n đón anh nhé ? Trong vòng m i lăm phút n a, em s gặp anh.”

Không đ i ông tr l i, bà c t đ n tho i, r i h p t p ra xe. Ph xá vào gi tan s h i b k t, nh ng bà cũng đ n đúng h n. Ông đã đ i s n b i đ u xe c a khu bin đnh. Ông v a lên xe, bà vui v h i :

“Anh v n m nh ?”

Ông l nh nh t :

“Cũng ch a đ n n i ch t đ ng ch t ch .”

Bà ph c i vì cái gi ng h n gi n c a ông, nh ng không nói gì thêm. Khi xe ch y đ c m t quãng, ông b ng ng c nhiên kêu lên :

“Bà đ nh đ a tôi đi đâu th này ? Tôi mu n t i nhà bà đ l y đ mà.”

Bà c i, vui v nói :

“T i nay, mình đi ăn ti m.”

Ông v n l nh lũng :

“Tôi ăn c m r i.”

Bà l c đ u :

“Không, em bi t anh ch a ăn gì h t...Dù m i ch ch chung v i anh có vài tu n, em cũng đã bi t thói quen c a anh. Gi này ch a ph i là gi ăn c a c a anh,”

Ông im l ng, M t lát sau, ông nói m t cách g ng g o :

“Tôi ch mu n t i nhà bà l y đ thôi.”

Bà nghiêm ngh nói :

“Em yêu c u anh đ ng kêu em là bà n a mà cũng đ ng x ng tôi v i em.”

Ông i i im l ng, nh ng ngoan ngoãn đi theo bà vào m t ti m ăn T u. Sau khi g i món ăn, toàn nh ng món ông thích, bà m m c i h i :

“Sao ? Anh h t gi n em ch a ?”

Ông không đáp. Bà ph i nh c l i câu h i m t l n n a, ông m i l ng kh ng nói :

“Bà i gi u ch i khó tôi...”

Bà li n ng t :

” “Không có ông bà gì n a, ch có anh em thôi. Anh đ ng nghĩ v y, oan cho em. Có bao gi em i gi u đ lên m t v i anh đâu. Mà em đâu có gi u gì cho cam...Anh m i là ng i ch i khó em. Sau đêm hôm đó, em đã làm hòa m y l n v i anh, nh ng anh v n làm ng . Mình già c r i, ai cũng có thói quen riêng, bây gi ph i thích ng đ s ng hòa thu n v i nhau không ph i là đ , c n có th i gian...Mình đâu còn là con nít mà m i l n h n gi n l i ngh ch i nhau ra. Các con chúng nó c i cho ch t. “

Ông p úng :

“Nh ng...nh ng em...lên m t v i anh...”

Th y ông đã đ i cách x ng hô, bà vui l m. V a lúc đó h u bàn đ m đ ăn ra. Bà li n h i ông thích u ng r u chát hay bia ? Ông nhìn nh ng món ăn bày la li t trên m t bàn, l c đ u nói :

“Em kêu nhi u th này thì làm sao ăn h t đ c. Thôi, anh u ng trà nóng cũng đ c r i.”

Bà th m nghĩ :”Th là xong !” Đúng nh bà nghĩ, m i chuy n đã êm xuôi. Ông đã vui v tr l i. Khi ra xe v nhà, ông thú nh n đã đùa quá dai nên không gi n bà khi bà đ i i khóa, m t cách gián ti p đ u i ông. Nh ng ông th t bu n vì t ng r ng m i tình dang đ ngày x a v a n i l i đã tan v nhanh chóng. Ông h a s chi u bà h n và thay đ i m t s thói quen đ thích ng v i hoàn c nh m i. Bà n m ch t tay ông, ngh n ngào không nói nên l i vì c m đ ng.